

LO SABARDÓ

MAYOR-OLIVA (MD+) 75m

Oberta per Jordi Mayor i Rosendo Oliva
l'any 1975.

Via directa amb un primer llarg per fissura de categoria. Pràcticament desequipada s'amaneix perfectament. Des del cim de l'agulla fem un pas de gegant i així podem gaudir d'una darrera tirada ben "disfrutona". Molt recomanable!

Material: 10 cintes, joc de tascons i Camalots del #0.4 al #2.

Malgrat la seva modèstia les Agulles de Camarasa amaguen línies sorprenents. La Directa al Sabardó n'és un bon exemple. Pràcticament desequipada, ressegueix una fissura al primer llarg d'una lògica aclaparadora on toca escalar, motiu més que suficient per atansar-nos-hi.

La segona tirada molt més senzilla ens durà de pet al cim de l'agulla. No obstant si encara tenim ganes podem, amb un senzill pas de gegant, continuar uns metres per la paret i gaudir d'una agradable fissura que ens deixa al capdamunt de la Paret del Dispensari

- Via: Mayor-Oliva
- Zona: Camarasa
- Dificultat: 6a (MD+)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 75 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Pràcticament desequipada
- Material: 10 cintes, joc de tascons i Camalots del #0.4 al #2
- Orientació: Oest
- Valoració: ****

Aproximació:

Circulem per la C-13 direcció Tremp. Un cop passat el poble de Camarasa, tot just abans de creuar el riu prenem un trencall a mà dreta. Seguim per la carretera circulant pel costat del riu fins que arribem a un pont i un hangar. Deixem el vehicle retrocedim uns metres fins trobar un corriol que puja directament a la base del Puro, des d'aquest punt prenem un corriol que marxa cap a la dreta i en un minut ens mena a la base de Lo Sabardó. La nostra via comença a la banda esquerra, uns metres abans de la Rupi-Garreta.

La via:

La via comença uns metres abans de la Rupi-Garreta. Entrem en diagonal per terreny fàcil per anar a buscar una primera fissura. Al cap de pocs metres haurem de canviar a a fissura principal. La tirada és mantinguda, a més a més haurem d'auto-protegir-nos; no obstant la fissura és força agraïda i els tascons entren a caldo. La reunió es fa en un replà força còmode.

El segon llarg marxa a la dreta fins escalar per la banda sud. El pas més complicat el trobem al deixar el relleix de la reunió. Un cop al cim podem continuar un altre llarg fent un pas de gegant i passant a la Paret del Dispensari. Són una quinzena de metres que aprofiten una fissura molt divertida d'escalar.

Descens:

Dos ràpels: 15 i 30 metres pel vessant oest si no fem el pas de gegant. Si continuem, un cop al capdamunt de la paret seguim una fresa cap a l'est fins trobar un corriol que

prenem direcció nord i que en pocs minuts ens mena al peu de via baixa fins a la vora del riu i ens retorna al Dispensari.